

ΕΤΟΣ 72ov

14 Ιανουαρίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 2 (3685)

ΑΝΕΤΕΙΛΕ ΦΩΣ ΚΑΙ ΖΩΗ ΓΙΑ ΧΑΡΗ ΜΑΣ

Στή σημερινή ευαγγελική περικοπή ο Χριστός μαθαίνει για τη φυλάκιση του Ίωάννη. Φεύγει από τη Ναζαρέτ και πηγαίνει στην Καπερναούμ, πόλη πολυάνθρωπη δίπλα στη λίμνη της Γεννησαρέτ. Ο Βαπτιστής δύνει – αποσύρεται από τό προσκήνιο–, επειδή ήρθε τό φώς. Όλοκλήρωσε την αποστολή του, προετοιμάζοντας τούς ανθρώπους νά δεχτούν τόν Μεσσία καί ο Χριστός, όπως άθόρυβα ήρθε στή γή, έτσι άθόρυβα ξεκινάει τό κήρυγμά του. Όμως ή δύναμη του λόγου του είναι τόσο δραστική, τόσο άληθινή, πού άμέσως ο λαός τόν βλέπει, τόν άκούει καί τόν άκολουθεί. Δέν άρχισε τυχαία τό κήρυγμά του στή Γαλιλαία.

Όσοι μένουν στή χώρα πού τή σκιάζει ο θάνατος

Η περιοχή ήταν έμπορικό κέντρο καί λόγω τής συναναστροφής των Ίουδαίων μέ ειδωλολάτρες είχαν ξεχάσει οί Έβραίοι τόν Θεό καί τόν νόμο του. Γι' αυτό καί ή ψυχική καί πνευματική κατάσταση των ανθρώπων εκεί, χαρακτηρίζεται μέ τίς λέξεις «σκοτάδι» καί «θάνατος». Από τό σκοτάδι καί τόν θάνατο ξεκινάει ο Χριστός τό κήρυγμα τής μετανοίας, για νά χαρίσει τό φώς καί τή ζωή στόν λαό του, πού ζει μέσα στήν άμαρτία, στήν άδικία, στήν ήθική κατάπτωση. Ό Χριστός πήγε μόνος του νά τούς σώσει, νά τούς φωτίσει τή συνείδηση καί νά διώξουν τό σκοτάδι τής άμαρτίας. Μόνο τό φώς τής διδασκαλίας του Χριστού μπορεί νά φωτίσει τήν καρδιά καί τό μυαλό μας. Εκείνος μας βεβαίωσε ότι είναι φώς καί ζωή καί όποιος τόν άκολουθήσει δέν θά ζήσει ποτέ στό σκοτάδι.

Η πορεία καί ή συνέχεια αυτή είναι ή Έκκλησία Του, μέσα στήν όποία ο Χριστός βιώνεται καί ο άνθρωπος αναγεννάται. Ό κάθε χριστιανός

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. δ' 12-17)

Ἡ ἀρχὴ τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἰησοῦ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλεὶμ, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλεὶμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

φωτίζεται καὶ μετὰ μπορεῖ νά μεταφέρει τό φῶς τοῦ Χριστοῦ στήν κοινωμία. Παρ' ὅλα ὅσα μᾶς χαρίζει ὁ Χριστός, ὅμως, οἱ ἄνθρωποι ζοῦμε μέσα στό σκοτάδι καί στήν ἁμαρτία, ἐπειδή, ὅπως λέει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης, ὁ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος, πού εἶναι βυθισμένος μέσα στά πάθη του, μισεῖ τό φῶς, τό φοβᾶται, γιά νά μήν φανοῦν τά ἔργα του. "Ἐτσι κι ἐμεῖς πολλές φορές καί καθημερινά δέν θέλουμε τόν Χριστό, τόν ἀρνούμαστε, τόν διώχνουμε μέ τόν τρόπο πού ζοῦμε καί τόν περιφρονούμε. Τά πάθη μας σάν πυκνά νέφη κρύβουν τό φῶς στή ζωή μας, πού εἶναι ὁ Χριστός, ἐμποδίζουν νά χαροῦμε τή ζωή μας, πού γεμίζει ἀπό τό σκοτάδι. "Ὅμως ὁ Χριστός μᾶς περιμένει σταθερά σάν ἥλιος, νά μᾶς φωτίσει. Νά διώξει τά παθιασμένα νέφη, πού μᾶς ἐμποδίζουν νά τόν δοῦμε.

Μέ τί μετάνοια ἐρχόμαστε στό φῶς

Πῶς μπορούμε νά ἀλλάξουμε αὐτήν τήν κατάσταση; Μᾶς τό λέει σήμερα ὁ Κύριος μέ τό «Μετανοεῖτε, διότι πλησίασε ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν». Μετάνοια δέν εἶναι ἓνα αἶσθημα ἐνοχῆς ἢ ἡ θλίψη γιά τήν ἁμαρτία. Μετάνοια εἶναι ἀλλαγὴ τοῦ νοῦ, μεταμόρφωση τῆς ὄρασής μας. Εἶναι ἓνας νέος τρόπος νά δοῦμε τόν ἑαυτό μας, τούς ἄλλους καί τόν Θεό. Εἶναι ἐπανατοποθέτηση τοῦ κέντρου τῆς ζωῆς μας στόν Χριστό. Μετάνοια σημαίνει νά ἀνοίξουμε τά μάτια μας στή θεϊκή ἀκτινοβολία, πού ὁδηγεῖ στήν αἰωνιότητα. Μετάνοια σημαίνει, τέλος, ὅτι ἀναγνωρίζουμε τό καλό καί τό κακό, τήν ἀγάπη καί τό μίσος καί ἐπιλέγουμε καί πιστεύουμε στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Μόνο τότε θά γεμίσει φῶς ἡ ζωή μας, χαρά ἢ καρδιά μας καί εὐτυχία ὁ κόσμος μας.

Ἄρχιμ. Ε. Λ.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἄκουσε ὅτι συνελήφθη ὁ Ἰωάννης, ἀναχώρησε γιά τή Γαλιλαία, καί ἀφοῦ ἐγκατέλειψε τή Ναζαρέτ ἦλθε καί ἐγκαταστάθηκε στήν Καπερναοῦμ, τήν παραθαλάσσια πόλη στά σύνορα Ζαβουλών καί Νεφθαλεῖμ, ὥστε νά ἐκπληρωθεῖ ἡ προφητεία τοῦ Ἡσαΐα πού ἔλεγε: «Ἡ χώρα τοῦ Ζαβουλών καί ἡ χώρα τοῦ Νεφθαλεῖμ, στήν παραθαλάσσια περιοχὴ πέρα ἀπό τόν Ἰορδάνη, ἡ Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, ὁ λαός πού κάθεται στό σκοτάδι εἶδε μεγάλο φῶς, καί σέ αὐτούς πού κατοικοῦν στή χώρα πού τή σκιάζει ὁ θάνατος, ἀνέτειλε γιά αὐτούς φῶς». Ἀπό τότε ὁ Ἰησοῦς ἄρχισε νά κηρύσσει καί νά λέγει: Μετανοεῖτε, γιατί ἔφθασε ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

*(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση
τό ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

Ἡ Ἐλευθερία

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει φτιαχτεῖ ἀπό τόν Θεό ἐλεύθερος

- Γέροντα, ἔχω αἰσχροῦς λογισμούς, τί μέ συμβουλευέτε νά κάνω;
- Ἐσύ νά μήν δίνεις καθόλου σημασία σ' αὐτούς.
- Μά, Γέροντα, ὁ σατανᾶς μέ βάζει νά τά σκέφτομαι καί μετά μέ βάζει καί κάνω ἁμαρτίες.
- Μήν λές ὅτι σέ βάζει ὁ σατανᾶς, γιατί κατὰ τή Δευτέρα Παρουσία ὁ σατανᾶς θά πεῖ στόν Θεό: «Ὁ τάδε χριστιανός μέ συκοφάντησε ὅτι ἐγώ τόν ἔβαλα νά κάνει τήν ἁμαρτία, ἐγώ ὁμως δέν τόν ἔβαλα, ἀλλά μέ τό αὐτεξούσιο θέλημά του, ὁ μόνος του, ἀποφάσισε νά πράξει τήν ἁμαρτία». Καί τότε πραγματικά θά ἔχει δίκιο ὁ σατανᾶς, γιατί ὁ ἄνθρωπος ἔχει φτιαχτεῖ ἀπό τόν Θεό ἐλεύθερος καί τήν ἐλευθερία του δέν μπορεῖ νά τοῦ τήν παραβιάσει οὔτε ὁ καλός Θεός γιά τό καλό – ἄν καί ὡς Δημιουργός ἔχει τό δικαίωμα – οὔτε καί ὁ σατανᾶς γιά τό κακό. Ὁ ἄνθρωπος ὁμως ὁ μόνος του, μέ τήν προαίρεσή του, κλίνει εἴτε πρὸς τόν Θεό εἴτε πρὸς τόν σατανᾶ, γι' αὐτό δέν πρέπει νά κατηγορεῖ τόν σατανᾶ, ἀλλά τήν κακή του προαίρεση, μιάς καί συνήργησε καί θεληματικά παραδόθηκε στόν σατανᾶ.

Ἡ κατάχρηση τῆς ἐλευθερίας

«Ἡ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραίτητη γιά τόν ἄνθρωπο, ἀλλά δέν πρέπει νά γίνεται κατάχρησή της. Οἱ οἰκολόγοι ζητοῦσαν ν' ἀφήσουμε ἐλεύθερα τά λιοντάρια ἀπ' τό ζωολογικό κῆπο», εἶπε ὁ Γέροντας ἀστεεινόμενος, σέ ὀρισμένους πού ὑποστήριζαν τήν πλήρη ἐλευθερία. «Ἐμαθα, ὁμως, ὅτι ἄφησαν ἐλεύθερα τά λιοντάρια καί τοὺς πρώτους πού ἔφαγαν ἦταν οἱ οἰκολόγοι...».

*(Ἀπό τό βιβλίο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ,
ὑπό ἔκδοση)*

14 Ἰανουαρίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ
Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινᾶ καὶ Ραϊθῶ ἀναιρεθέντων Πατέρων.
Ἦχος: βαρῦς – Ἐωθινόν: Ἰ – Ἀπόστ.: Ἐφεσ. δ' 7-13 – Εὐαγ.: Ματθ. δ' 12-17.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Ἰανουαρίου, ἸΒ' Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Κολ. γ' 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιζ' 12-19.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΠ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ,
Ὅμοτ. Καθηγ. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

**ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ**
(Α' ἔκδ., σχῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 864)

Ὁ Ὁμότιμος Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Χρήστος Βούλγαρης, μέ τῆ μακρὰ ἐπιστημονικὴ ἐνασχόλησή του μέ τὴν ἐρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὑπομνηματίζει τό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιον.

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ Δ. ΚΑΡΣΙΩΤΗ

Ἡ ΣΥΝΟΔΟΣ ΦΕΡΡΑΡΑΣ-ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΣ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ ὍΡΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ
ΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ
(Σχῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 608)

Μιά ἐμβριθὴς ἱστορικο-φιλολογικὴ μελέτη, μέ τὴν ὁποία καλύπτεται ἓνα μεγάλο κενό στὴν ἐλληνολόγωση βιβλιογραφία μέ ἀντικείμενο τὴ Σύνοδο Φερράρας-Φλωρεντίας (1438-1439), ἡ ὁποία ἐπέδρασε καταλυτικὰ στό βυζαντινὸ γίγνεσθαι, διχάζοντας τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, τὸν πολιτικὸ καὶ πνευματικὸ κόσμον, ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνία, στὶς κρίσιμες μάλιστα τελευταῖες στιγμὲς τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ ἐρευνητῆς παρουσιάζει καὶ ἀναλύει τίς συνέπειες ἀπὸ τὴν ὑπογραφή τοῦ Ἐνωτικοῦ Ὁρου ἕως καὶ τὴν ἐπίσημη κατάργησή του ἀπὸ τὴν Πανορθόδοξο Σύνοδο τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ 1483-1484 ἐπὶ τῆ βάσει τῶν βυζαντινῶν πηγῶν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr